

USNESENÍ

Krajský soud v Brně projednal ve veřejném zasedání konaném dne 2. prosince 2020 **odvolání**

obžalovaného: **M. K., narozený XXXX ve XXXX, bez zaměstnání, trvale bytem XXXX, XXXX, t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve XXXX,**

proti rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 23. 9. 2020, č.j. 12 T 77/2020-81 a rozhodl

takto:

Podle § 256 trestního řádu **se odvolání obžalovaného zamítá.**

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Městský soud v Brně uznal obžalovaného vinným jednak přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. f) trestního zákoníku, ve znění zákona do 30.5.2020 v bodě 1, dále zločinem krádeže podle § 205 odst. 2, odst. 4 písm. b) trestního zákoníku v bodě 2, kterých se dopustil tím, že
  1. v době od 3. 3. 2020 do 15. 4. 2020 v Brně i jinde se vyhýbal nástupu do výkonu trestu odnětí svobody v trvání osmi měsíců, který mu byl uložen rozsudkem Městského soudu v Brně sp. zn. 8 T 10/2020 ze dne 5. 2. 2020, který nabyl právní moci téhož dne, ačkoli dne 5. 2. 2020 v rámci hlavního líčení převzal Výzvu k nástupu trestu odnětí svobody nejpozději do 2. 3. 2020 do Věznice Brno, ul. Jihlavská č. 12, k nástupu trestu se bez závažného důvodu nedostavil a do věznice byl dodán až dne 15. 4. 2020 v 18:45 hodin Policií ČR, po zadržení v souvislosti se spácháním skutku pod bodem 2) obžaloby,
  2. dne 15. 4. 2020 v 18:16 hodin v Brně-Ivanovicích, na ulici Hradecká 40, v prodejně OD Globus odcizil 2 ks kleští zn. Fiskars v ceně 999,-Kč/ks, a to tak, že si je vložil pod kalhoty a prošel bez zaplacení přes pokladní zónu, přičemž byl za pokladnami zadržen pracovníky prodejny, kterým odcizené zboží vydal, a tímto jednáním způsobil společnosti Globus ČR, v.o.s., se sídlem Kostelecká 822, 196 00 Praha, škodu odcizením ve výši 1 998,-Kč,přičemž uvedeného jednání se dopustil v době, pro které byl usnesením vlády č. 194 ze dne 12. 3. 2020, vyhlášeným ve Sbírce zákonů pod č. 69/2020 Sb., v souladu s čl. 5 a 6 ústavního zákona č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti ČR, vyhlášen nouzový stav pro území ČR z důvodu ohrožení

zdraví v souvislosti s prokázáním výskytu koronaviru (označovaný jako SARS CoV-2) na dobu 30 dnů od 14:00 dne 12. 3. 2020, který byl na základě souhlasu Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR usnesením vlády č. 396 ze dne 9. 4. 2020 prodloužen do 30. 4. 2020, a poté znovu prodloužen usnesením vlády č. 485 ze dne 30. 4. 2020 do 17. 5. 2020,

a dále tohoto jednání se dopustil přesto, že za obdobné jednání byl v posledních třech letech odsouzen i potrestán, a to mj. na základě:

- rozsudku Městského soudu v Brně sp. zn. 8 T 10/2020 ze dne 5. 2. 2020, který nabyt právní moci téhož dne, kterým byl uznán vinným přčinem krádeže podle § 205 odstavec 2 trestního zákoníku, za což mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 8 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou, a na základě
- rozsudku Městského soudu v Brně sp. zn. 2 T 72/2018 ze dne 1. 11. 2018, který nabyt právní moci dne 27. 11. 2018, kterým byl uznán vinným mj. přčinem krádeže podle § 205 odstavec 1 písmeno b), odstavec 2 trestního zákoníku, za což mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 22 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou a z jehož výkonu byl podmíněně propuštěn rozhodnutím Okresního soudu v Třebíči dne 7. 3. 2019, se stanovením zkušební doby.

2. Za to byl obžalovanému uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání třiceti měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou.
3. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný prostřednictvím obhájce odvolání, v němž zejména brojí proti výroku o vině ve skutku 2 a proti výroku o trestu. Obhajoba považuje rozsudek za nepřezkoumatelný, když soud nedostatečně vymezil, proč aplikoval ustanovení § 205 odst. 4 trestního zákoníku a nikoliv přčin krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku. Cílem obhajoby je vyzdvihnout podstatu instrumentu nouzového stavu a nemožnost jeho aplikace pod konkrétní okolnosti případu obžalovaného. Obhajoba má za to, že nelze automaticky formální vyhlášení nouzového stavu spojovat s kvalifikovanou skutkovou podstatou dle § 205 odst. 4 trestního zákoníku. U trestného činu krádeže proto pouhé formální vyhlášení nouzového stavu samo o sobě nemůže vést k naplnění okolnosti podmiňující použití vyšší trestní sazby a je nutné hodnotit, zda byly naplněny podmínky pro její aplikaci z důvodů obsažených v hypotéze skutkové podstaty. Je tedy nutné rozebrat úvahu, zda je čin spáchán za „události vážně ohrožující život nebo zdraví lidí“. Obhajoba má za to, že by naplnění uvedené kvalifikované skutkové podstaty mohly způsobit taktéž propuknutí sezonní chřipkové epidemie, epidemie spalniček či jiné nakažlivé nemoci. Dále je obhajobou připomínána objektivní skutečnost, že v den spáchání trestného činu, tj. 15.4.2020 bylo na celém území Jihomoravského kraje pouze 247 nakažených osob a 12 mrtvých. Z uvedených důvodů je proto i trest ve výši 30 měsíců považován za zjevně nepřiměřený, kdy je obhajobou požadováno aplikování ustanovení § 205 odst. 2 trestního zákoníku a tudíž ukládání trestu v rozmezí od 6 měsíců do 3 let při zohlednění polehčujících okolností spočívajících v tom, že se obžalovaný doznal, svého jednání litoval a spolupracoval, dále jednání spáchal pod vlivem tíživých okolností a maření úředního rozhodnutí bylo zapříčiněno snahou o péči o přítelkyni, která v té době byla těhotná. Navíc předmět, který byl odcizen, byl taktéž vrácen. Z tohoto pohledu považuje obžalovaný za dostatečný trest ve výši 1,5 roku odnětí svobody.
4. Krajský soud v Brně jako soud odvolací přezkoumal dle § 254 odst. 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k následujícím závěrům.

5. Odvolací soud má za to, že soud I. stupně dospěl ke správným a úplným skutkovým zjištěním na základě důkazů provedených u hlavního líčení. Soud I. stupně se podrobně zabýval důkazní situací vyplývající nejen z obhajoby obžalovaného, ale i z provedených důkazů, a to zejména podaného vysvětlení svědkem M.H. a dále listinných důkazů v podobě sdělení společnosti Globus ČR v.o.s. a dále spisů Městského soudu v Brně sp.zn. 8 T 10/2020 a sp.zn. 2 T 72/2018. Všechny provedené důkazy pak soud I. stupně zhodnotil jak jednotlivě, tak i ve vzájemných souvislostech. Soud I. stupně své skutkové i právní závěry přesně, jasně a přesvědčivě zdůvodnil a při svém rozhodování postupoval v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 a 6 trestního řádu. Rozsudek soudu I. stupně je logický bez jakýchkoliv rozporů a řízení, které jeho vydání předcházelo, rovněž netrpí žádnými vadami.
6. Hodnocení důkazů je výsadním právem soudu I. stupně a odvolacímu soudu nepřisluší zasahovat do takového hodnocení důkazů, pokud není v rozporu se zásadami formální logiky. To však odvolací soud nezjistil. Rovněž krajský soud má za prokázané trestní jednání obžalovaného zejména vzhledem k samotnému doznání obžalovaného a dále pak ze zcela objektivních důkazů. Z trestného jednání pod bodem 1) je obžalovaný usvědčován obsahem spisu Městského soudu v Brně sp.zn. 8 T 10/2020 z něhož je zřejmé, že dne 5.2.2020 v rámci hlavního líčení převzal výzvu k nástupu trestu odnětí svobody nejpozději do 2.3.2020, což však obžalovaný neučinil. Obžalovaný žádal o odklad ze zdravotních důvodů, kdy zmiňoval pouze to, že má virózu a sám se zmiňuje o nebezpečí Covid 19. Dále pak při páchání zločinu krádeže byl obžalovaný zadržen pracovníky prodejny a z tohoto důvodu mu bylo odňato odcizené zboží a vráceno zpět na prodejnu, o čemž svědčí zejména úřední záznam o podaném vysvětlení svědka M.H. a sdělení společnosti Globus v.o.s. Není tedy pochybností o skutkovém ději popsáném v napadeném rozhodnutí.
7. Soud I. stupně nepochybil, pokud jednání obžalovaného kvalifikoval jako přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání a to dle § 337 odst. 1 písm. f) trestního zákoníku, který byl v platném znění do 30.5.2020, a to v bodě 1) a dále pak jako zločin krádeže dle § 205 odst. 2, odst. 4 písm. b) trestního zákoníku pod bodem 2). Pokud obhajoba brojí právě proti právní kvalifikaci zločinem krádeže dle § 205 odst. 4 trestního zákoníku, neboť má za to, že rozhodnutí soudu prvního stupně je nepřezkoumatelné a že pouze formální vyhlášení nouzového stavu nelze vztáhnout na tuto kvalifikovanou skutkovou podstatu, tak s tímto argumentem se v žádném případě ani odvolací soud neztotožnil. Předně je nutné poukázat na odůvodnění soudu prvního stupně obsažené v odstavci 9 rozhodnutí. V návaznosti na to odvolací soud konstatuje, že jednání obžalovaného by bylo postižitelné dle trestního zákoníku i v případě, že by na území České republiky nebyl vyhlášen nouzový stav, a to právě z důvodu předchozího odsouzení pro totožnou trestnou činnost kvalifikovanou skutkovou podstatou dle § 205 odst. 2 trestního zákoníku. Zároveň je nutné zohlednit, že v České republice byl vyhlášen usnesením Vlády ČR ze dne 12.3.2020 č. 69/2020 Sb. nouzový stav, který je krizovou situací podle zákona č. 240/2000 Sb. o krizovém řízení a o změně některých zákonů a to dle ustanovení § 2 písm. b) tohoto zákona. Stav nouze v České republice pak má vliv na trestnost činů spáchaných v době jeho trvání, a to jak z hlediska přitěžující okolnosti při ukládání trestu, tak z hlediska právní kvalifikace činu. Dopustí-li se pachatel trestného činu v době trvání nouzového stavu, který v jarním období v České republice trval od 12.3. do 17.5.2020, tak je možno stávající pandemii koronaviru způsobujícího onemocnění Covid-19, považovat za jinou událost ohrožující zdraví nebo život lidí ve smyslu kvalifikovaných skutkových podstat vyjmenovaných v trestním zákoníku, a to mj. i skutkové podstaty krádeže dle § 205 odst. 4 písm. b) trestního zákoníku. S ohledem na zásadu formálního pojetí trestného činu dle § 13 odst. 1 trestního zákoníku je nutno vždy uvedené trestné činy spáchané v době trvání pandemie takto právně kvalifikovat. V souvislosti s aktuální situací vzhledem k pandemii koronaviru označovaného jako SARS CoV-2 dále odvolací soud připomíná, že Covid-19 byl dne 13.3.2020 vládou zařazen jako nakažlivá lidská nemoc taxativně vypočtená v příloze č. 1 k nařízení vlády č. 453/2009 Sb.

V souladu s krizovým zákonem , a to § 2 písm. b) zákona č. 240/2000 Sb. o krizovém řízení a o změně některých zákonů se krizovou situací rozumí mj. jiné nebezpečí, při kterém je vyhlášen krizový stav (tzn. nebezpečí, nouzový stav nebo stav ohrožení státu).

8. V době páčání trestného činu v aktuálně vyhlášeném nouzovém stavu lze aplikovat znak „krizové situace“ jako přitěžující okolnosti a dále pak je nutné přihlídnout ke speciálně kvalifikovaným skutkovým podstatám, které jsou na rozdíl od obecné přitěžující okolnosti formulovány odlišně a úžeji přímo v trestním zákoníku v souvislosti s vyhlášeným krizovým stavem dopadajícím na stav ohrožení státu. V dané souvislosti se proto odvolací soud zabýval znakem „jiné události vážně ohrožující život nebo zdraví lidí, veřejného pořádku nebo majetku“, jakožto znaku obsaženém v § 205 odst. 4 písm. b) trestního zákoníku. Je nutné pak poukázat na to, že ve vztahu ke kvalifikovaným skutkovým podstatám postačuje pouze nedbalostní zavinění na straně obžalovaného. Je přitom zřejmé, že obžalovaný musel být srozuměn s tím, že byl vyhlášen nouzový stav, a to v souvislosti s ohrožením zdraví vzhledem k pandemii koronaviru, když sám v žádosti o odklad trestu možnost virového onemocnění zmiňuje. Dále je nutné zdůraznit mimořádnou škodlivost předmětných trestných jednání tedy mj. majetkové trestné činnosti, za takového extrémně škodlivého stavu, kdy je třeba směřovat veškeré lidské zdroje a činnost orgánů státu právě a toliko k odstranění tohoto extrémně škodlivého stavu. Proto je nutné i ve zvýšené míře vyžadovat, aby k páčání trestné činnosti a k dalšímu zhoršování škodlivého stavu a vytížení orgánů činných v trestním řízení nedocházelo.
9. Pokud je obhajobou namítáno, že k okolnosti, že „čin byl spáchán za událostí vážně ohrožující život nebo zdraví lidí“ by bylo možné přihlídnout i v případě propuknutí sezonní chřipkové epidemie, epidemie spalniček či jiné nakažlivé nemoci, tak s touto zavádějící argumentací se nemůže odvolací soud ztotožnit, neboť chřipková epidemie či onemocnění spalničkami jsou nemoci, které jsou již zdokumentovány, je znám jejich průběh a šíření a možnosti léčení či dokonce preventivního očkování, zatímco onemocnění v souvislosti k Covid-19 bylo na jaře roku 2020 zcela novým onemocněním a vzhledem k exponencionálnímu šíření pak došlo k přijetí mimořádných opatření právě kvůli zamezení vzniku pandemie. Pokud je obhajobou vypočítáváno, že dne 15.4.2020 bylo na celém území Jihomoravského kraje toliko 247 osob nakažených a 12 mrtvých, pak je nutné konstatovat, že tato nízká čísla nakažených popřípadě i mrtvých byla právě v návaznosti na okamžitá opatření přijatá vládou včetně vyhlášení nouzového stavu usnesením Vlády ČR č. 194 ze dne 12.3.2020 vyhlášeného od 14:00 hodiny dne 12.3.2020 na dobu 30 dnů a prodloužené usnesením ze dne 7.4.2020 č. 1012 do 30.4.2020, poté opět na základě souhlasu Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR ze dne 28.4.2020 byl usnesením vlády ČR č. 485 ze dne 30.4.2020 prodloužen nouzový stav až do 17.5.2020. Právě vzhledem k těmto opatřením Vlády ČR je možné konstatovat, že jarní vlna epidemie Covid-19 byla v České republice zvládnuta, když je možné toto porovnat se situací, která například nastala v Itálii, Velké Británii či USA, kde tato opatření nebyla přijata a dodržována a nastal nekontrolovaný exponencionální nárůst nakažených potažmo i v souvislosti s Covid-19 mrtvých.
10. Dále pak odvolací soud připomíná, že to byl sám obžalovaný, který žádal o odklad nástupu výkonu trestu právě v souvislosti s tím, že má virózu a sám se zmiňuje o nebezpečí Covid-19. Ani to ho však neodradilo od toho, aby v době, kdy již měl být od 3.3.2020 ve výkonu trestu odnětí svobody, dne 15.4.2020 páchal majetkovou trestnou činnost. Obžalovaný tedy zatěžoval orgány činné v trestním řízení nejen tím, že musel být vydán příkaz k dodání do výkonu trestu odnětí svobody, který musela Policie ČR realizovat, ale navíc ještě v době nouzového stavu páchal majetkovou trestnou činnost. V daném případě jsou tedy dány všechny okolnosti, které zvyšují nebezpečnost spáchání trestného jednání obžalovaného jak po formální, tak po materiální stránce a je zcela naplněna právní kvalifikaci jak přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázní dle § 337 odst. 1 písm. f) trestního zákoníku, a to v úmyslu přímém, tak i zločinu krádeže dle § 205 odst. 1, odst. 4 písm. b) trestního zákoníku minimálně v úmyslu nepřímém, neboť obžalovaný věděl o nouzovém stavu a byl s následky svého jednání srozuměn.

11. Ohledně uloženého trestu soud I. stupně správně přihlédl ke všem polehčujícím a přitěžujícím okolnostem a k okolnostem spáchání trestného činu. Zejména odvolací soud poukazuje na opis rejstříku trestů obžalovaného, který má celkem devět záznamů, když trestnou činnost páchá kontinuálně od roku 2016, a to zejména majetkovou trestnou činností či přečinem maření úředního rozhodnutí a vykázání. Pro oba trestné činy, pro něž je nyní obžalovaný odsouzen, je tedy dána speciální recidiva, kromě i obecné recidivy, neboť obžalovaný páchá různorodou trestnou činností. Nelze také přehlédnout, že obžalovaný již byl ve výkonu trestu odnětí svobody, kdy dokonce v roce 2019 mu bylo dáno dobrodiní podmíněného propuštění. Trestní minulost obžalovaného je tedy jednoznačně přitěžující okolností. Pokud je obhajobou připomínáno, že se obžalovaný doznal a spolupracoval, pak nelze doznání obžalovaného nikterak přeceňovat, neboť při páchání zločinu krádeže byl přímo zadržen pracovníky prodejny a pokud je obhajobou zmiňováno, že předmět, který byl odcizen, byl vrácen, tak se nejednalo o dobrovolnou činnost obžalovaného, ale naopak o včasný a řádný zásah pracovníků ostrahy prodejny společnosti Globus v.o.s. a v souvislosti s tímto zásahem i zásah policie ČR, která na základě příkazu k dodání provedla dodání obžalovaného do výkonu trestu odnětí svobody, jemuž se vyhýbal. Nelze pak akceptovat polehčující okolnost v tom, že obžalovaný spáchal trestnou činnost pod vlivem tíživých okolností, neboť je nutné konstatovat, že velké množství občanů ČR se nachází v tíživých okolnostech jak zdravotního, tak finančního charakteru a nelze akceptovat, že by takovéto situace řešili trestnou činností, naopak je nutné využít sociálního zabezpečení ze strany státu.
12. Vzhledem ke shora uvedenému je tedy oprávněné ukládání trestu v trestní sazbě od dvou do osmi let odnětí svobody, když na straně obžalovaného převažují přitěžující okolnosti, a to zejména jeho bohatá trestní minulost spočívající ve speciální recidivě i vzhledem k tomu, že opakované výkony trestu odnětí svobody nevedly k nápravě obžalovaného, naopak v době, kdy má nastoupit do výkonu trestu páchá další majetkovou trestnou činnost. V takovém případě uložený trest pouhých šest měsíců nad spodní hranicí zákonné trestní sazby je nutné ze strany odvolacího soudu vnímat jako ještě velmi mírný trest a jelikož si obžalovaný nevzal žádné ponaučení z předešlých odsouzení, výkonů trestů a podmíněného propuštění, je nutné přistoupit k přímému výkonu uloženého trestu ve věznici s ostrahou, aby tak došlo k ochraně společnosti před opakujícím se trestním jednáním obžalovaného.
13. Odvolací soud tedy potvrdil rozsudek soudu I. stupně, u něhož neshledal žádné procesní, skutkové ani právní vady a proto odvolání obžalovaného jako nedůvodné bylo zamítnuto.

Poučení o opravných prostředcích:

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný, takže **rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné** (§ 139 odst. 1 písm. b/cc trestního řádu).

Lze však proti němu **podat dovolání** (§ 265a odst. 1 trestního řádu).

Dovolání mohou podat (§ 265d odst. 1 trestního řádu):

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a, trestního řádu),
- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu).

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v I. stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e odst. 1 trestního řádu).

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky (§ 265c trestního řádu).

V dovolání, kromě obecných náležitostí, uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, **musí být uvedeno** (§ 265f odst. 1 trestního řádu):

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje,
- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán,
- čeho se dovolatel domáhá,
- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu,
- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a-l) nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 2 trestního řádu).

Kdo podal **zcela bezvýsledně dovolání**, je povinen státu nahradit náklady řízení o tomto návrhu, a to paušální částkou, kterou stanoví ministerstvo spravedlnosti obecně závazným právním předpisem (§ 153 odst. 1 trestního řádu). Paušální částka nákladů v řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání činí **10.000 Kč** (§ 3a vyhl. č. 312/1995 Sb.).

Brno 2. 12. 2020

Mgr. Šárka Dufková v. r.
předsedkyně senátu